

være ledsaget af fornødne legitimationspapirer og bevisligheder. Den skal være forsynet med en af ansøgeren på tro og love underskrevet erklæring om, at dens indhold er overensstemmende med sandheden. Er han ude af stand til at udstede en skriftlig erklæring, skal rigtigheden af de i begæringen indeholdte oplysninger være attesteret af to med vedkommendes forhold nøje kendte personer.

Stk. 3. Det påhviler den, der fremsender begæring om ydelser i henhold til denne lov, samtidig med begæringens indgivelse at fremskaffe en lægeerklæring, der affattes og indsendes efter socialministerens nærmere bestemmelse. Denne erklæring betales af invalideforsikringsfonden, såfremt begæringen om pension imødekommes, eller der iværksættes foranstaltninger i henhold til lov om revalidering. Ellers betales den af pågældende selv.

Stk. 4. Såfremt en persons erhvervsevne anses vedvarende nedsat, har såvel direktøren for sygekassevæsenet og sygekassens bestyrelse som den pågældendes opholdskommune ret til at begære spørgsmålet om, hvorvidt pågældende har krav på invalidepension, taget op til behandling.

§ 20. Begæringen videresendes af kommunalbestyrelsen til invalideforsikringsretten, ledsaget af en erklæring fra kommunalbestyrelsen om ansøgerens erhvervsforhold samt om hans økonomiske forhold i det hele, herunder hans skatteansættelse.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter begæringer skal forelægges vedkommende revalideringsmyndigheder til erklæring inden fremsendelsen til invalideforsikringsretten.

§ 21. Når en begæring om pension er indgivet, kan kommunalbestyrelsen, hvis den skønner, at der er overvejende sandsynlighed for, at afgørelsen vil falde ud til, at pension tilstås den pågældende, bevilge ham forskud inden for pensionens grænser for tiden mellem begæringens indgivelse og sagens endelige afgørelse.

Stk. 2. Viser det sig, at den pågældende ikke er berettiget til pension eller til en pension så stor som det ydede forskud, opføres beløbet eller det overskydende beløb som

en ham ydet hjælp i henhold til lov om offentlig forsorg, afsnit II, uden pligt til tilbagebetaling. Beløbet vil dog være at tilbagebetale, for så vidt han har fremført åbenbart urigtige oplysninger om sine i betragtning kommende forhold.

§ 22. Efter indstilling fra kommunalbestyrelsen kan invalideforsikringsretten af invalideforsikringsfondens midler i særlige tilfælde bevilge en invalidepensionist et rentefrit lån svarende til højst 2 års pension, såfremt det er sandsynligt, at der herved kan opnås en varig forbedring af den pågældendes erhvervsevne. Ved lånets bevilling fastsættes de nærmere regler for, hvorledes det skal afdrages. Socialministeren kan bemyndige de i henhold til revalideringsloven oprettede revalideringscentre til at træffe de i 1. og 2. punktum omhandlede afgørelser. Disse afgørelser kan i så fald indankes for invalideforsikringsretten.

§ 23. Invalideforsikringsretten og ankenævnet for invalideforsikringsretten underretter opholdskommunen om afsagte kendelser.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen fastsætter derefter ydelsens beløb efter reglerne i §§ 4-15. Ydelsen tilstås fra det i rettens eller ankenævnets afgørelse angivne tidspunkt, dog tidligst fra datoen for begæringens indgivelse.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen giver ansøgeren meddelelse om den truffene afgørelse.

§ 24. Ydelser efter loven udbetales månedsvis forud af opholdskommunen.

Stk. 2. Såfremt ydelsen udbetales til en person, der flytter til udlandet, jfr. § 1, stk. 3 og 4, henføres den til den kommune, der umiddelbart inden flytningen var opholdskommune for modtageren. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler for udbetalingen.

Stk. 3. Flytter en person, der oppebærer ydelse, til en anden kommune, må han angående fortsat udbetaling henvende sig til kommunalbestyrelsen i denne kommune. Til brug ved afgørelsen modtager kommunalbestyrelsen sagsakterne fra kommunalbestyrelsen i den tidligere opholdskommune.